

tudinem inter se & convenientiam colunt, hoc omnis abstractionis, quâ universalia fiunt, fundamentum est & unicum & sempiternum. Eccur enim, quæso, ab homine & mutis animantibus communem animalis abstrahere conceptum solent Philosophi? Certè ideo quia hominem & bestiam judicant convenire & similia esse in animalitate atque illis quæ animalitatem vel constituunt vel consequuntur, sensu, appetitu, motu &c.

3. Quare cum Deus & Creatura in ratione entitatis & quæ illam comitantur, ut ratio unitatis, veritatis, bonitatis, causæ, perfecti &c. similia sint & conveniant, quis dubitet, communem inde atque unum entitatis, unitatis, perfectionis, essentiæ, causæ &c. conceptum animo formari posse & rectè formari?

4. Hic logomachiis nos oppugnatum venit, ex præjudiciis orta variis, tum imperitia tum superstitio humana. Et primò quidem in genere, non posse rationem entis præscindi ab inferioribus, quia formaliter imbibitur à differentiis eorum, adeo ut entis ratione inde abstracta illa ne concipi mente quidem possint:

F f

nedum